

Kristi rättfärdighet del 1

Av Ellen G. White

(Följande brev skrevs som svar på ett brev från en trosbroder och pastor. Eftersom ämnet det handlar om är av allmänt intresse kan det vara till hjälp för andra, förutom den som det speciellt riktades till.)

Käre broder,

Det var med nöje jag läste ditt brev med frågor till mig, för tanken på att den inverkan som Guds Ande hade på ditt hjärta under mötet i Kansas inte ännu har suddats ut, är mycket tillfredsställande. Du har fått en glimt av Kristi rättfärdighet som du inte har förlorat, vilket jag är säker på att somliga andra gjorde när de kom i kontakt med dem som inte uppskattade denna välsignade sanning. Jag är glad att Jesus verkligen gör sin närvaro tydlig när man söker den så ivrigt och tacksamt erkänner den.

När den tredje ängelns budskap förkunnas så som det borde, kommer dess förkunnelse att följas av kraft, och det har ett varaktigt inflytande. Det måste åtföljas av gudomlig kraft, annars kommer det inte att åstadkomma något. Jag hänvisas ofta till liknelsen om de tio jungfrurna, där fem var förståndiga och fem oförståndiga. Denna liknelse har uppfyllts och kommer att uppfyllas till punkt och pricka, för den gäller speciellt denna tid, och den har precis som den tredje ängelns budskap uppfyllts och kommer att fortsätta att vara sanningen för vår tid ända till tidens slut. I liknelsen hade alla de tio jungfrurna lampor, men bara fem av dem hade den frälsande oljan som höll deras lampor brinnande. Detta avspeglar församlingens tillstånd. De förståndiga och de oförståndiga har sina biblar och har försetts med alla nådens hjälpmedel. Men många vill inte ta till sig det faktum att de måste få den himmelska smörjelsen. De bryr sig inte om inbjudningen, "Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar, för mitt ok är mildt och min börda är lätt."

Jesus önskar radera bilden av det jordiska från sina efterföljares sinnen, och inpränta den himmelska bilden i dem, så att de kan bli ett med honom själv, avspegla hans karaktär och prisa honom som har kallat dem ut ur mörkret in i sitt underbara ljus. Om du har fått stå i Rättfärdighetens Sols närvaro så är det inte för att du själv ska kunna absorbera och dölja de klara strålarna från Kristi rättfärdighet, utan för att du ska kunna bli ett ljus för andra. Fienden har människor i våra led som han arbetar igenom, för att det ljus som Gud har låtit skina i hjärtat och upplysa sinnets kamrar, ska slockna. Det finns personer som har tagit emot Kristi rättfärdighets dyrbara ljus, men de agerar inte efter det. De är oförståndiga jungfrur. De föredrar fiendens sofistikerade påhitt istället för det tydliga "Så säger Herren." När Guds välsignelse vilade över dem för att de skulle bli kanaler för ljus, gick de inte framåt från ljus till ännu större ljus. De lät tvivel och otro komma in, så att den sanning som de hade sett blev osäker för dem.

Satan använder dem som påstår sig tro på sanningen, men vars ljus har blivit mörker, som sina redskap för att uttrycka sina lögnar och sprida sitt mörker. De är verkligen oförståndiga jungfrur som väljer mörker framför ljus och vanärar Gud. Den karaktär som vi utvecklar, den attityd som vi antar idag, bestämmer vårt framtida öde. Vi gör alla ett val, antingen att vara tillsammans med de välsignade inne i ljusets stad eller att vara tillsammans med de ogudaktiga utanför staden. I himlen känner man till vilka principer som styr våra handlingar på jorden, och våra gärningar noteras troget i räkenskapsboken. Där vet man

om vår karaktär är som Kristi karaktär eller som ärkebedragarens, han som orsakade upproret i himlen. Är vi förståndiga jungfrur, eller måste vi klassas som oförståndiga? Det är den fråga som vi besvarar idag genom vår karaktär och vår attityd. Det som många godtar som Kristi religion består av idéer och teorier, en blandning av sanning och irrläror. Somliga försöker bli tillräckligt goda för att bli frälsta. De klagar ständigt över sina synder. Herren säger om dem, "Och detta har ni åter gjort, översköljt HERRENS altare med tårar, gråt, och suckan, eftersom han inte längre bryr sig om offret, eller tar emot det med välvilja från er hand." "Ni har tröttat ut HERREN med era ord. Men ni säger, "På vilket sätt har vi tröttat ut honom?" När ni säger, "Var och en som gör det onda är god i HERRENS ögon, och han gläder sig över dem," eller, "Var är Gud som dömer?"

Botgöring, späkning och ständig beklännelse av synd utan uppriktig ånger, fastor, högtider och yttre ceremonier som inte åtföljs av sann hängivenhet - allt detta har inget värde alls. Kristi offer är tillräckligt. Han frambar ett fullständigt och verksamt offer till Gud, och mänsklig ansträngning utan Kristi förtjänst är värdelös. Vi inte bara vanäroar Gud genom att göra så, utan vi förstör vår nuvarande och framtida användbarhet. När vi underlåter att uppskatta värdet av Kristi offer har detta ett inflytande som försämrar oss. Det grusar våra förhoppningar och gör att vi går miste om våra förmåner. Det får oss att ta emot osunda och farliga teorier om den frälsning som har köpts åt oss till ett oändligt pris. Man förstår inte att det är frälsningsplanen som ger människan gudomlig kraft för att hennes mänskliga ansträngningar ska bli fullständigt framgångsrika.

Att bli benådad på det sätt som Kristus benådar innebär inte bara att bli förlåten, utan att få en ny anda i vårt sinne. Herren säger, "Jag ska ge er ett nytt hjärta." Kristi avbild ska inpräntas ända in i sinnet, hjärtat och själen. Aposteln säger, "Men vi har Kristi sinne." Utan den förvandlingsprocess som enbart kan åstadkommas genom gudomlig kraft, blir de ursprungliga böjelserna till synd kvar i hjärtat i all sin styrka, för att smida nya bojor och tvinga oss in i ett slaveri som aldrig kan brytas med mänsklig kraft. Men människor kan aldrig komma in i himlen med sin gamla smak, sina gamla benägenheter, avgudar, idéer och teorier. Himlen vore inte någon lycklig plats för dem, för allt där skulle kollidera med deras smak, deras längtan och läggning, och skulle stå i smärtsam kontrast till deras medfödda och förvärvade karaktärsdrag.

I liknelsen om jungfrurna framställs fem som förståndiga och fem som oförståndiga. Uttrycket "oförståndiga jungfrur" speglar karaktären hos dem som saknar Guds Andes verkliga inverkan på hjärtat. Kristi återkomst förvandlar inte de oförståndiga jungfrurna till förståndiga. När Kristus kommer avgörs det om karaktären är ren, helgad och helig enligt himlens väg, eller om den är oren och opassande för himmelriket. De som föraktat den gudomliga nåd som erbjöds dem och som skulle ha gjort dem kvalificerade att bo i himlen, kommer att vara de oförståndiga jungfrurna. De hade allt ljus och all kunskap men de skaffade sig inte nådens olja. De tog inte emot sanningen i dess helgande kraft.

Lycka är resultatet av helighet och anpassning till Guds vilja. De som vill vara helgade i himlen måste först vara helgade på jorden, för när vi lämnar denna jord kommer vi att ta vår karaktär med oss, och det kommer bara att innebära att vi tar med oss några av de himmelska egenskaper som tillägnats oss genom Kristi rättfärdighet.

Församlingens tillstånd som representeras av de oförståndiga jungfrurna, omtalas även som Laodiceas tillstånd. Det Sanna Vittnet förklarar, "Jag vet om dina gärningar, att du varken är kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm. Men eftersom du är ljum och varken kall eller varm, ska jag spy ut dig ur min mun. För du säger: Jag är rik och har överflöd och behöver inget, och du vet inte att du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken. Jag råder dig att köpa guld av mig, som är renat i eld, så att du blir rik, och vita kläder att klä dig i, så att din skamliga nakenhet inte ska synas, och smörj dina

ögon med ögonsalva, så att du kan se. Alla dem jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Så var därför ivrig och omvänd dig. Se, jag står för dörren och knackar. Om någon hör min röst och öppnar dörren ska jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Den som vinner seger, honom ska jag låta sitta med mig på min tron, såsom också jag har vunnit seger och sitter med min Fader på hans tron.”

Halvhjärtade kristna skymmer Guds härlighet, misstolkar renhet och gör så att människor får falska idéer om vad som utgör levande gudsfruktan. Andra människor tror att de också kan vara kristna och ändå följa sin egen smak och ha omsorg om köttet, om dessa lögnaktiga bekännare kan göra det. På många bekännande kristnas fana står mottot, ”Du kan tjäna Gud och tillfredsställa jaget, du kan tjäna både Gud och Mammon.” De påstår sig vara kloka jungfrur, men eftersom de saknar nådens olja i sina kärl tillsammans med sina lampor sprider de inget ljus till Guds ära och människors frälsning. De försöker göra det som världens Frälsare sa var omöjligt. Han har sagt ”Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon.” De som bekänner sig vara kristna men inte följer i Kristi fotspår, gör sina ord verkningslösa och döljer frälsningsplanen. Genom sin anda och sitt beteende säger de egentligen, ”Jesus, på din tid förstod du inte lika bra som vi gör på vår tid, att människan kan tjäna både Gud och Mammon.” Dessa trosbekännare gör anspråk på att lyda Guds lag, men de lyder den inte. Oh, hur standarden för sann mänsklighet skulle ha blivit om den lämnats i människans hand! Gud har lyft fram sin egen standard, Guds bud och Jesu tro. Och den erfarenhet som blir följden av att man fullständigt överlåter sig till Gud är rättfärdighet, frid och glädje i den helige Ande. Allt som människan vidrör med oheliga händer och ohelgat intellekt, till och med sanningens evangelium, blir orenat av kontakten. Människa förtrostar på människa och söker sin styrka i det som är kött, men alla mänskliga verk är stoft, jordiska.

Advent Review and Sabbath Herald, 19 augusti 1890
Översättning: S. Gundler